Mgr. art. Michaela Bodnárová

V KOLOBEHU

14. 9. – 30. 12. 2023

Michaela Bodnárová je mladá maliarka narodená v Krupine v roku 1983. Absolvovala Akadémiu umení v Banskej Bystrici v ateliéri súčasnej maľby prof. Františka Hodonského.

Letný semester v roku 2011 absolvovala na Fakulte umění Ostravské univerzity v Ostravě v Ateliéri maľby II. u doc. Daniela Balabána, akad. mal. a zimný semester 2012 bola na pracovnej stáži opäť v Ostrave, ale už v Ateliéri maľby I. u Mgr. Františka Kowolowského.

Michaela Bodnárová nie je žiaden nováčik v odbore, ale má za sebou viacero menších, ale aj veľkých výstav. V Krupine vystavuje prvý krát.

V jej tvorbe sa môžeme stretnúť s viacerými výtvarnými technikami. Maľba akrylom, olejom a enkaustikou. Zároveň ako podklad používa rôznorodé materiály a stále častejšie a vo väčšej obľube prepája a dopĺňa maľbu inými materiálmi a prvkami. Drôt, pliešky, háčkované detaily. Niekedy necháva pracovať aj náhodu, ktorá s jej interpretáciou dotvára celkový obraz o jej tvorbe. V našom múzeu je vystavených vyše 60 obrazov. Niektoré z nich dostávali svoju konečnú podobu až na mieste. Motívy posúva z tradičného chápania a zobrazovania pomocou nových výrazových a umeleckých prostriedkov do nových významových rovín.

Jej tvorba je inšpirovaná životom, každodennými príbehmi, ktoré sa spájajú do kolobehu, ako aj názov výstavy, ktorý určila autorka. Čas akoby bol prepletený celou výstavou. Čas, ktorý reprezentujú vežové hodiny v našej prvej výstavnej miestnosti, teraz dotvára aj pojem času v obrazoch. Kreativita autorky, nevyspytateľnosť a schopnosť celkový koncept tvoriť v behu času, niektoré aj v priebehu inštalácie tak, aby jej všetky obrazy sedeli do pôvodného zámeru, je to, čo ju najviac vystihuje.

Jej najväčším inšpiračným zdrojom je sám život. Ona a ľudia, ktorí jej do života vstupujú, ich životné príbehy a obyčajná každodennosť v prirodzenom kolobehu bytia. Miesta známe aj menej známe, príroda, niekedy architektúra, aj obyčajná cesta vlakom. Všetko akoby nasala do seba a s ľahkosťou ponúkala svoju interpretáciu sveta pretavenú do symbolických obrazov, niekedy len v náznakovosti, inokedy viac detailne.

Jej obrazy sú plné symboliky, duchovna, vo väčšine prípadov radosti zo života. V každom z obrazov môžeme objaviť viacero rovín chápania, hlboké myšlienky, ktoré sú niekedy ukryté pred poznaním diváka, ale inokedy necháva možnosť nájsť a pochopiť hĺbku zobrazeného. Reálne prvky prechádzajú do abstraktného umenia. V obrazoch plných žiarivých farieb akoby sa zahrávala so schopnosťou diváka vnímať to, čo mu ponúka. Objavovať pomedzi výrazné

tvary kvetov skryté tváre a postavy. V iných obrazoch vystupujú ľudské figúry ako tiene. Inde sa ľudská figúra odráža vo vode. Svet v hlbinách, pod hladinou vody, akoby autorka chcela hľadať hlbšiu pravdu. Michaela ich nazýva „moje duchariny“ – odrazy reálneho sveta. Vo svojej tvorbe prepája prvky prírody a figurálne motívy. Keď maľuje tvár alebo postavu, nezachytáva realistickú podobu portrétovaného, ale ide jej o vystihnutie zážitku, či spomienky. Obrazy M. Bodnárovej sú nositeľmi hlbokých významov. Často sa môžeme stretnúť aj s akýmisi prvkami alebo symbolmi ženstva (Venuša, prsia...).

Ďalšou skupinou obrazov sú dievčatá v kroji. Obrazy vychádzajú z fotografií, ale opäť to nie je klasická maľba, ale posun zobrazenia k náznakovosti, pričom autorka vystihla bohatosť zdobenia odevu a typický tvar. Obľúbenou technikou vo veľkom počte zastúpenou aj v našom múzeu je enkaustika. Metóda pri ktorej sa pracuje s horúcim voskom alebo parafínom. Sú to neuhladené povrchy, do ktorých vstupuje na záver škrabaním, alebo doslova odlúpnutím voskových plôšok. Okná s kvetmi a poletujúcimi motýľmi pripomínajúce letné rána, alebo obrazy tieňov v žltých tónoch, ktoré vyžarujú farebnosť teplo jesenných dní aj s motívom listov. Odtiene modrej a fialovej v jej obrazoch tvorených enkaustikou, naberajú ešte väčšie duchovno. Farby, ktoré použila pri zobrazení interiérov kaštieľa v Moravanoch nad Váhom a v sérii obrazov jesenných stromov so zabudnutým rebríkom, prispievajú k pokojnému pôsobeniu obrazov a kontrastujú s veľkými akrylovými plátnami, ktoré hýria nespútanou radosťou a výraznými farbami.

Veľkú skupinu tvoria obrazy inšpirované pohybom. Niekoľkými mohutnými a úspornými ťahmi a farebnými valérmi je sprítomnená cesta vlakom. Vystihnutý pohyb v rýchlo meniacom sa pohľade z okna na okolie, kedy má myseľ priestor na hľadanie obrazov a motívov, ktoré z okna vlaku mohla vidieť maliarka. A tak nachádzame stromy, poľovnícky posed, rieku a ďalšie motívy.

Poslednou a teda najnovšou témou, ktorej sa vo svojej tvorbe venuje, sú mandaly. Sú považované za duchovný zdroj a harmóniu. Kruh v mandalách symbolizuje, že život nikdy nekončí a všetko je prepojené. Jej mandaly pôsobia ľudovo, trochu nepravidelne, ale zároveň vyžarujú pohodu, pokoj a harmóniu aj v ich nepravidelnom rozložení. Niektoré pôsobia ako zväčšené snehové vločky, niektoré ako obrúsky, ktoré práve dohačkovala stará mama. A práve hačkovanými kruhmi dotvára autorka kompozíciu mandal. Hačkované detaily, ktoré nie sú pravidelne vyžehlené, naškrobené, ale žijú svojim životom.

Mgr. Janka Fertšeková Melichová

Výstavu pripravilo: Mesto Krupina – Múzeum Andreja Sládkoviča v Krupine, 2023